

Ταυτόσημος είναι και ἡ ἐξῆς παροιμιακὴ ἐπίκλησις τοῦ Μαρτίου :

Μάρτης ἡδάρτης παλουκοκάφτης.

καί :

Μάρτης ἡδάρτης καὶ κακὸς παλουκοκάφτης.

καὶ ἄλλως :

Μάρτης ἡδάρτης παλουκοκάφτης· τὰ παλῆα βούδια τὰ ἡδέριαι, τὰ θαμάλια τὰ μαθαίνει.

καί :

Τὸ Μάρτη ξύλα φύλαγε μὴν κάψης τὰ παλούκια.

Αἱ παροιμίαι αὗται ἐξηγοῦνται δι' ἀλλήλων ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ ἐπομένη :

Ἐὸ Μάρτης ἔβαλε τὴ γρηὴ μέσ' ἑς τὸ καζάνι,

ἥτις ἀναφέρεται εἰς παράδοσιν κοινοτάτην, πλασθεῖσαν ἴσως ἐκ τοῦ δριμυτάτου ψύχους, ὅπερ ἐνίοτε ἐπέργεται ἀποτόμως κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ Μαρτίου ἡμέρας. Κατὰ τὴν παράδοσιν ταύτην, γοαίᾳ τις ποιμενὶς τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς τούτου ἡμέραν—εἶχε δὲ τότε ἡμέρας 30—νομίσασα ὅτι ἀπηλλάγη πλέον τοῦ κινδύνου, ἐν ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῶν παγετῶν ἐφοβεῖτο, ἐξεφώνησε περιφρονητικῶς : « Πρίτσι, Μάρτη μου ! τὰ ἔχειμασα τὰ κατοικίγια μου ! » Ἄλλ' ὁ Μάρτιος ὀργισθεὶς ἐδαμείσθη παρὰ τοῦ Φεβρουαρίου, ὅστις ἔκτοτε κοινῶς ἀποκαλεῖται, μίαν ἔτι ἡμέραν, καὶ ὑπερβολικὸν ψύχος κατ' αὐτὴν ποιήσας, ἠνάγκασε τὴν γοαῖαν νὰ κρυθῆ ὑπὸ τὸν μέγαν λέβητα, ἐν ᾧ ἐτυροκόμει, καὶ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν ἀπελίθωσεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀπολιθωθέντος ἐπίσης ποιμνίου τῆς. Ἡ παράδοσις αὕτη εἶναι γνωστὴ οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, διότι μὲ ἐλαχίστας παραλλαγὰς ἀναφέρει αὐτὴν παλαιὸν τι προθηγκιανὸν ποίημα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Κόκκοι τινὲς κοινοῦ νοδὸς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ μία μόνη σταγὼν ἐλέους ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀρκοῦσιν ἵνα καταστήσωσι τὸν κάτοχον αὐτῶν ἐπεικῆ πρὸς τοὺς ἄλλους. (K^a Swetchine).

* * Οἱ ἄνθρωποι φαίνονται μὴ ἐννοοῦντες τὴν ἀξίαν τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἰσχύος· διότι ἀποδίδουσι πλείοτερον τοῦ δέοντος σεβασμὸν πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ ἤττον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ ἕτερον. Ἡ αὐταπάρησις καὶ ἡ πεποιθήσις εἰς ἑαυτὸν διδάσκουσι τὸν ἄνθρωπον νὰ πῆ ὕδωρ ἐξ αὐτοῦ τοῦ φρέατος, νὰ ζυμῶν ὁ ἴδιος τὸν ἄρτον του, νὰ μαυθάνη καὶ νὰ ἐργάζεται διὰ νὰ ζῆση καλῶς, καὶ φειδωλῶς νὰ δαπανᾷ τὰ εἰς αὐτὸν περιεθόντα ἀγαθὰ. (Βάκων).

* * Ὁ θέλων παρὰ τῶν ἄλλων νὰ ἐπαινῆται οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐπαινῆ ἑαυτόν. (Pascal).

* * Βαρῆς νοσοῦσα πρέπει νὰ θεωρῆται ἢ κοινωνία ἐκείνη, ὅπου ἕκαστος ἀντὶ νὰ φροντίξῃ νὰ κάμῃ τὸ χρέος του σκέπτεται μόνον νὰ κάμῃ τὸν δρόμον του.

* * Ἄν, τυχόν, σιωπήσῃ ἄνθρωπος ἀκαταπαύστως περὶ ἑαυτοῦ ὀμιλῶν, οἱ παρεστῶτες ὑποθέτουσιν ὅτι ἔπαυσε νὰ ὀμιλῆ ἵνα σκεφθῆ περὶ ἑαυτοῦ.

Η ΝΥΞ

Ποιητοῦ τινος οἱ στίχοι, γραφέντες ἐπὶ τοῦ ἐξαισιῶ ἀνδριάντος τῆς «Νυκτὸς», τοῦ Μιχαηλαγγέλου, ἐτελείοναν διὰ τῶν λέξεων τούτων· «Καὶ κοιμωμένη, ὦ ξένη, ζῆ' ἂν δὲν τὸ πιστεύης, ἐξῦπνισέ την, καὶ σοῦ λαλεῖ.» Ὁ μέγας καλλιτέχνης ἀπεκρίθη ἐν ὀνόματι τῆς «Νυκτὸς» τὰ ἀκόλουθα :

Ναί, μ' ἀρέσει νὰ κοιμῶμαι, νῆμαι μάλιστα λιθίνῃ
Ἐὸς ὅτου βασιλεύει ἀνομία καὶ αἰσχύνῃ,
Νὰ μὴ βλέπω, νὰ μὴ ἀκούω εὐτυχία μ' εἶν' μεγάλη.
Δι' αὐτὸ μὴ μὲ ἔξυπνισῃς, στὴ ζωὴ σου ἴμιλει ἀγάλη!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πληθυσμὸς τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

Κατὰ τὴν καταστατικὴν τοῦ Behm καὶ Wagner ὁ πληθυσμὸς τῆς ὑδρογείου σφαίρας ἀναβαίνει εἰς 1,432,917,000 κατοίκων ἐπὶ ἐπιφανείας 51,340,800 τετραγωνικῶν μιλίων, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ κατὰ μέσον ὄρον πρὸς 28 κατοίκους ἀνά τετραγωνικὸν μίλιον. Διαιρούμενοι δὲ κατὰ τὰς πέντε ἡπείρους οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἔχουσιν ὡς ἐξῆς· ἡ Εὐρώπη 309,178,300, ἡ Ἀσία 824,548,500, ἡ Ἀφρική 199,924,600, ἡ Αὐστράλια καὶ Πολυνησία 4,748,600, ἡ Ἀμερική 85,519,800. Ἐκ δὲ τῶν κυριωτάτων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἡ Ρωσσία ἔχει 71,730,980 κατοίκους, ἡ Γερμανία 42,723,242, ἡ Αὐστρουγγαρία 37,700,000, ἡ Γαλλία 36,102,921 καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία 33,450,000.

Τηλεγραφικαὶ εἰκόνες.

Ὁ κ. Φηλιξ Βοαξέν, διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων, ἐνήργησεν ἐσχάτως διὰ τοῦ ἀρμοδίου τῆς ἀστυνομίας φωτογράφου δοκιμασίας τηλεγραφῆσεως τῶν εἰκόνων τῶν ἀναζητουμένων κακούργων.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τηλεγραφήματος ἀφίεται κενὸς χῶρος, προωρισμένος νὰ δεχθῆ τὴν φωτογραφικὴν εἰκόνα τοῦ ἀναζητουμένου, αὕτη δὲ, μεγέθους περίπου ἐνὸς πενταγράγκου, διαβιβάζεται διὰ τηλεγραφικῆς συσκευῆς ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένης. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ἀνταποκρινόμενα τηλεγραφικὰ γραφεῖα ἔχουσι καὶ αὐτὰ ὁμοίαν συσκευήν.

Περὶ τὴν εἰκόνα ἀναγράφονται πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀναζητουμένου καὶ οἰονεὶ ἢ βιογραφία του.

Αἱ δοκιμασίαι ἐπέτυχον πληρέστατα. Τὸ πείραγμα εἶνε ὅτι διὰ πρώτην δοκιμὴν ὁ κ. Βοα-

ζεν παρεκάλεσε τὸν ὑπαστυνόμον κ. Ἰακώβ νὰ στείλῃ τὴν φωτογραφίαν του. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἀνηγγέλλετο ἐκ Λυὸν ὅτι ἔφθασεν ἡ κεφαλή τοῦ ὑπαστυνόμου, ἐπέμπετο δὲ πάλιν ἐκείθεν ἡ κεφαλή καταχραστοῦ τινος ἐμπορικοῦ ὑπαλλήλου ἀποδράντος πρὸ δύο ὥρων. Ὁ κ. Βοαζεν διέταξεν εὐθὺς τοὺς κλητῆράς του νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν σταθμὸν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ καταχραστοῦ.

Τὰ ἠλεκτρικὰ ὥρολόγια τῆς Ἀγγλίας.

Κέντρον τοῦ κανονιστικοῦ συστήματος τῶν δημοσίων ὥρολογίων τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας εἶνε τὸ γαλβανικὸν ὥρολόγιον τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Γρήνουϊτς, ὅπερ εὐρίσκεται διηλεκτικῶς ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀστρονομικὰς ἐργασίας τοῦ ἀστεροσκοπείου καὶ κανονίζει τὰς κινήσεις τοῦ τε ἔξωθεν τοῦ ἀστεροσκοπείου τεθειμένου ὥρολογίου καὶ τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Γρήνουϊτς καὶ ἐν τῷ σταθμῷ London Bridge. Πρὸς τούτοις τὸ ὥρολόγιον ἐκεῖνον κανονίζει ἀπαξ τῆς ἡμέρας τὸ ὥρολόγιον τῶν Ταχυδρομείων καὶ τὸ τοῦ πλατίου τοῦ Οὐεστμίνστερ, διαδίδει συνεχῶς τὴν ἀκριβῆ ὥραν εἰς τε τὸ κεντρικὸν τηλεγραφικὸν γραφεῖον καὶ τὰς διαφόρους τηλεγραφικὰς ἐταιρίας, κανονίζει τὰ ὥρολόγια τῶν σιδηροδρόμων, δρίζει τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ ἐκपुरοκροτήσωσι τὰ κανόνια τοῦ Σχήλδς καὶ τοῦ Νηουκάστλ καὶ ἄλλα πολλὰ ἔτι κάμνει.

Καρνοφύλλια.

Κατὰ τὸν κ. Ἀριστοτέλην Βαλαωρίτην τὰ περιφανῆ ὄπλα καρνοφύλλια ὠνομάσθησαν οὕτω, διότι ἔφερον κεχαρμαγμένον ἐν κυκλοειδεῖ ζῶνῃ τὸ δμῶννον εὐσομον φυτὸν, ὅπερ καλοῦμεν καρνοφύλλι. Ὁ κ. Κ. Σάθας ἐν τῷ πονηματικῷ αὐτοῦ τῷ ἐπιγραφομένῳ «Ἡ κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα ἐπανάστασις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς» δὲν παραδέχεται τὸ ποιητικὸν τοῦτο βάπτισμα τοῦ ἀρματωλικοῦ πυροβόλου, διατινόμενος ὅτι ὠνομάσθη καρνοφύλλι ἀπὸ τοῦ ἐν Βενετίᾳ ὀπλοποιοῦ Carlo figlio (Καρόλου υἱοῦ).

Ἄν σοῦ ξαναρέσῃ Λάμπρο,
ξαναπέρασ' ἀπ' τὴν Ἄντρο.

Ἡ παροιμία αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν γνωστὴν παρὰ τὴν Ἄνδρον ναυμαχίαν τοῦ εὐκλεοῦς Λάμπρου Κατσώνη, καθ' ἣν ἠττήθη ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

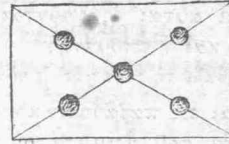
Γράμματα ἐπὶ συστάσει.

Τὰ ἐπὶ συστάσει παραδιδόμενα γράμματα ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλασίου διὰ τὰ συνήθη γράμματα τέλους.

Γράμματα ἐπὶ συστάσει γίνονται δεκτὰ καὶ

ἀποστέλλονται μόνον εἰς τὰς ἔδρας τῶν ταχυδρομικῶν Γραφείων.

Τὰ ἐπὶ συστάσει γράμματα ἀποστέλλονται διὰ περικαλύμματος ἐσφραγισμένου διὰ πέντε σφραγίδων τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ τῆς αὐτῆς ποιότητος· αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τρόπον ὥστε νὰ συγκρατῶσι καὶ τὰς τέσσαρας πτυχὰς τοῦ περικαλύμματος κατὰ τὸ ἐξῆς ὑπόδειγμα·

Τὸ σφράγισμα διὰ νομίσματος, διὰ σφραγίδος ἄνευ τύπου, ἢ διὰ δακτυλῆθρας ἀπαγορεύεται.

Τὰ ἐπὶ συστάσει γράμματα παραδίδονται εἰς χεῖρας τῶν ταχ. ὑπαλλήλων μίαν ὥραν πρὸ τῆς κανονισμένης πρὸς παραλαβὴν τῆς συνήθους ἐν γένει ἀλληλογραφίας.

Τὸ παραλαμβάνον τὰ πρὸς σύστασιν γράμματα ταχ. Γραφεῖον παραδίδει εἰς τὸν ἀποστολέα ἀπόδειξιν ἐκ διπλοτύπου βιβλίου.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας γράμματος ἐπὶ συστάσει, μὴ προερχομένης ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως, ὁ συστήσας, ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὁ ἐπιγραφόμενος, δικαιούται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ δημοσίου, ὑπ' εὐθύνην, ἐνοεῖται, τοῦ αἰτίου τῆς ἀπωλείας ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου, 25 δραχμὰς ὡς ἀποζημιώσιν.

Ἡ περὶ παραδόσεως τοῦ ἐπὶ συστάσει γράμματος ἔγγραφος ἀπαίτησις, γενομένη μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεως, δὲν παρέχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἡ ἀποζημιώσις δὲ διὰ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα γράμματα εἶνε φρ. 50, ὅταν συμβῆ ἐν χώρᾳ, ἧς ἡ ἐσωτερικὴ νομοθεσία ἐπιτρέπει τὴν ἀποζημιώσιν ταύτην.

Τὸ πρὸς ἀποζημιώσιν δικαίωμα παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀπολεσθέντος ἐπὶ συστάσει ἀντικειμένου.

Ἡ ἐντὸς γραμμάτων συνήθων ἢ συστημένων ἀποστολὴ χρημάτων, τραπεζικῶν γραμματίων, ἢ ἄλλων πολυτίμων πραγμάτων ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου· ἐπομένως πᾶς ὁ ἀποστέλλων τοιαῦτα δὲν χεῖρει δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Ἡ Ἀγγλία, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ Βέλγιον δὲν χορηγοῦσιν ἀποζημιώσιν ἐπὶ ἀπωλείᾳ συστημένου ἀντικειμένου.¹

Ἐρωτηθεὶς φιλόσοφος τις, τί πρᾶγμα γηράσκει τάχιστα τῶν ἄλλων; ἀπεκρίθη· «Ἡ δοθεῖσα χάρις.»

1. Ἐρ. ἐκ τῆς; Ἐπιστ. τῶν ταχ. τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1877.